2020. november 13., péntek

P9_TA(2020)0305

Fenntartható Európa beruházási terv – a zöld megállapodás finanszírozásának módja

Az Európai Parlament 2020. november 13-i állásfoglalása a Fenntartható Európa beruházási tervről – a zöld megállapodás finanszírozásának módjáról (2020/2058(INI))

(2021/C 415/04)

Az Európai Parlament,

— tekintettel „A Fenntartható Európa beruházási terv, az európai zöld megállapodáshoz kapcsolódó beruházási terv” című, 2020. január 14-i bizottsági közleményre (COM(2020)0021),

— tekintettel a Bizottságnak az európai zöld megállapodásról szóló 2019. december 11-i közleményére (COM(2019)0640) , valamint a Parlament arra vonatkozó, 2020. január 15-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel a 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló tanácsi rendeletre irányuló, 2018. május 2-i bizottsági javaslatra (COM(2018)0322) és a 2020. május 28-i módosított bizottsági javaslatra (COM(2020)0443), valamint az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló határozatra irányuló, 2020. május 28-i módosított bizottsági javaslatra (COM(2020)0445),

— tekintettel „A 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret – a Parlament álláspontja a megállapodás érdekében” című, 2018. november 14-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel „A 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret és a saját források: ideje megfelelni a polgárok eljárásainak” című, 2019. október 10-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel az új többéves pénzügyi keretről, a saját forrásokról és a helyreállítási tervről szóló, 2020. május 15-i állásfoglalására ([4]),

— tekintettel a saját forrásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoport 2016. decemberi végső jelentésére és ajánlásaira,

— tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről szóló, 2020. szeptember 16-i jogalkotási állásfoglalására ([5]),

— tekintettel az „Európa pillanata: helyreállítás és építés az új nemzedék számára” című, 2020. május 27-i bizottsági közleményre (COM(2020)0456), és az azt kísérő jogalkotási javaslatra,

— tekintettel a 2003/87/EK irányelvnek a költséghatékony kibocsátáscsökkentés és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba történő beruházások növelése érdekében történő módosításáról szóló, 2018. március 14-i (EU) 2018/410 európai parlamenti és tanácsi irányelvre és az üvegházhatást okozó gázok uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről, valamint a 2003/87/EK irányelv módosításáról szóló, 2015. október 6-i (EU) 2015/1814 európai parlamenti és tanácsi határozatra,

([1]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0005.
([2]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0449.
([3]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0032.
([4]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0124.
([5]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0220.

— tekintettel a „Méltányos adózás a digitalizált és globalizált gazdaságban: BEPS 2.0” című, 2019. december 18-i állásfoglalására ([6]),

— tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni küzdelemre irányuló összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására ([7]),

— tekintettel a fenntartható finanszírozással foglalkozó magas szintű szakértői csoport 2018. január 31-i zárójelentésére,

— tekintettel „A fenntartható növekedés finanszírozása” című, 2018. március 8-i bizottsági közleményre (COM(2018)0097),

— tekintettel a fenntartható finanszírozásról szóló, 2018. május 29-i állásfoglalására ([8]),

— tekintettel az Európai Tanács 2020. július 17–21-i rendkívüli ülésének következtetéseiről szóló, 2020. július 23-i állásfoglalására ([9]),

— tekintettel a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról szóló, 2020. június 18-i (EU) 2020/852 európai parlamenti és a tanács rendeletre és a pénzügyi szolgáltatási ágazatban a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételekről szóló. 2019. november 27-i (EU) 2019/2088 európai parlamenti és tanácsi rendeletre,

— tekintettel a Bizottság negyedéves európai gazdasági előrejelzéseire,

— tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezményére, annak Kiotói Jegyzőkönyvére, valamint a Párizsi Megállapodásra,

— tekintettel az ENSZ által támogatott felelős befektetési elvekre, felelős banki elvekre és fenntartható biztosítási elvekre,

— tekintettel a szociális jogok európai pillérére, az Emberi Jogok Nemzetközi Törvényére, az OECD multinacionális vállalkozásokra vonatkozó irányelveire, az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekre, az ENSZ fenntartható fejlesztési céljaira, valamint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek a munka világára vonatkozó alapvető elvekről és jogokról szóló nyilatkozatára és a nyolc alapvető ILO-egyezményre,

— tekintettel az Európai Központi Bank alapító okiratára,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ),

— tekintettel a Költségvetési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság által az eljárási szabályzat 58. cikke alapján folytatott közös tanácskozásokra,

— tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,

— tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság és a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményeire,

— tekintettel a Költségvetési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0198/2020),

A. mivel az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás terén szükséges beruházásokat még nem mérték fel, és azok még nem épültek be a többéves pénzügyi keret éghajlatpolitikai számaiba;

([6]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0102.
([7]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0054.
([8]) HL C 76., 2020.3.9., 23. o.
([9]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0206.

2020. november 13., péntek

B. mivel a klímasemlegességhez 2050-ig elvezető út növelni fogja az Unió versenyképességét, és a fenntartható, jó minőségű munkahelyek többletéhez fog vezetni;

C. mivel az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Kormányközi Testületének (IPCC) 2019. évi, az 1,5 °C-os globális felmelegedésről szóló különjelentése világossá teszi, hogy az eddig elfogadott szakpolitikák nem elégségesek annak elkerüléséhez, hogy a globális felmelegedés meghaladja a 1,5 °C-t, sem a biológiai sokféleség csökkenésének és a biogeokémiai folyamatok zavarának megelőzéséhez;

D. mivel az uniós klímarendelet kőbe fogja vésni az EU elkötelezettségét a klímasemlegesség 2050-ig való megvalósítása mellett, és az e célkitűzés megvalósításához szükséges, nagyratörő köztes lépéseket is tartalmazni fog

E. mivel a Bizottság becslése szerint a jelenlegi 2030-as éghajlatpolitikai célkitűzések eléréséhez uniós szinten évi 240 milliárd EUR ([10]) beruházásra, továbbá a környezeti célkitűzésekre évi 130 milliárd EUR összegre, a szociális infrastruktúrára évi 192 milliárd EUR-ra, Európa tágabb közlekedési infrastruktúrájára pedig évi 100 milliárd EUR-ra van szükség; mivel ez évente összesen legalább 662 milliárd EUR beruházási szükségletet jelent; mivel ezek az adatok az üvegházhatást okozó gázok (ÜHG) kibocsátásának 40 %-os csökkentésére irányuló 2030-as éghajlat-politikai célkitűzésen alapulnak; mivel a Parlament a nagyratörőbb, 55 %-os csökkentési célban állapodott meg, a beruházási hiány így még nagyobb; mivel a beruházási hiány megszüntetéséhez elengedhetetlen valamennyi rendelkezésre álló forrás mozgósítása;

F. mivel a Párizsi Megállapodás 2. cikkének (1) bekezdése célként határozza meg, hogy „a pénzügyi források áramlása összhangban álljon az üvegházhatású gázok alacsonyabb szintű kibocsátására és az éghajlatváltozással szembeni ellenálló képesség fejlesztésére irányuló erőfeszítésekkel”;

G. mivel az európai zöld megállapodás új növekedési stratégiaként az Uniót olyan igazságos és virágzó társadalommá kívánja alakítani, amely modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkezik, ahol 2050-re megszűnik a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás, és ahol a gazdaság növekedése nem erőforrásfüggő, továbbá hozzájárul az EU stratégiai autonómiájához;

H. mivel a Covid19-világjárvány rávilágít a társadalmi és környezeti szempontból fenntartható gazdaságra irányuló beruházások fontosságára, különösen az olyan beruházások fontosságára, amelyek előmozdítják az élvonalbeli K+F-et, a versenyképes ipart, az egységes piac elmélyítését és megerősítését, az erős kkv-ket, az egészségügyet, az erős jóléti rendszert és a társadalmi jóllétet;

I. mivel az európai gazdaságok támogatásához szükséges kiadások felvetik a kérdést, hogy a felmerülő adósságokat hogyan fogják visszafizetni; mivel fontos megelőzni az egyenlőtlenségek növekedését, ahogy az az előző válságot követően történt;

J. mivel az Európai Unió hosszú távú stratégiai autonómiájának kialakításában és az EU rezilienciájának növelésében központi szerep jut a fenntartható gazdasági rendszer megteremtésének;

K. mivel a kereskedelempolitika hatással van az üvegházhatást okozó gázok (ÜHG) kibocsátására;

L. mivel a közlekedésből származó ÜHG-kibocsátás az EU globális kibocsátásának 27 %-át teszi ki, és ez az egyetlen olyan kibocsátás, amely még mindig növekszik; mivel a közlekedésnek technológiailag semleges módon hozzá kell járulnia az uniós kibocsátáscsökkentési célok eléréséhez, amelyek 2050-ig a klímasemlegességet tűzik ki célul, ugyanakkor biztosítani kell, hogy a közlekedés megfizethető és versenyképes maradjon; mivel a közlekedési ágazat kibocsátásának csökkentése az infrastruktúra és a járműflotta tekintetében egyaránt felgyorsítható a más ágazatokkal, például a digitális, illetve az energetikai ágazattal fennálló szinergikus hatások fejlesztése és megerősítése révén;

M. mivel a légi közlekedési és a tengeri közlekedési ágazat számára nyújtott adómentességek szintén torzíthatják az ipari ágazatok közötti versenyt, és nem hatékony és szennyező közlekedési módokat mozdíthatnak elő;

N. mivel az EKB alapokmányának 2. cikke úgy rendelkezik, hogy amennyiben az árstabilitás célkitűzése megvalósul, és az nem kérdőjeleződik meg, az EKB monetáris politikájának az EU célkitűzéseinek előmozdítására kell irányulnia, amelyeket az EUSZ 3. cikke állapít meg, amely az Unió célkitűzéseként kifejezetten megemlíti a „környezet minőségének javítását”;

([10]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/economy-finance/assessment_of_economic_and_investment_needs.pdf

O. mivel a monetáris politikai stratégiájának felülvizsgálata keretében az EKB értékelni fogja, hogy – megbízatásán belül eljárva – figyelembe veheti-e a fenntarthatósági megfontolásokat és különösen a környezeti fenntarthatósághoz kapcsolódó kockázatokat, és ha igen, milyen módon;

P. mivel az általános mentesítési záradék aktiválásának célja, hogy lehetővé tegye a tagállamok számára, hogy olyan költségvetési politikát folytassanak, amely megkönnyíti a válság megfelelő kezeléséhez szükséges valamennyi intézkedés végrehajtását, miközben a Stabilitási és Növekedési Paktum szabályokon alapuló keretén belül maradnak; mivel az általános mentesítési záradék kimondja, hogy alkalmazása nem veszélyeztetheti az államháztartás fenntarthatóságát;

1. üdvözli a fenntartható Európára vonatkozó beruházási tervet, amely központi szerepet játszik a zöld megállapodás sikerének biztosításában, valamint a fenntarthatóbb, versenyképesebb, körforgásos és reziliens gazdaságra való átállásban, összhangban az Unió környezetvédelmi kötelezettségvállalásaival, többek között a Párizsi Megállapodás szerinti éghajlat-politikai kötelezettségvállalásokkal és az uniós éghajlat-politikai jogszabályokkal; hangsúlyozza, hogy a tervnek a Covid19-világjárványt követően egy ellenállóbb gazdaság és társadalom kiépítésére irányuló összehangolt és inkluzív uniós válasz középpontjában kell állnia, és elő kell mozdítania a területi, társadalmi és gazdasági kohéziót; rámutat, hogy a fenntarthatóságnak összhangban kell lennie a pénzügyi stabilitásra vonatkozó megfontolásokkal;

2. üdvözli a Bizottság európai gazdaságélénkítési tervét, amelynek középpontjában az európai zöld megállapodás és a digitalizálási stratégia áll; támogatja azt az alapelvet, amely szerint az állami beruházásoknak tiszteletben kell tartaniuk a „ne okozz jelentős kárt” elvet, és hangsúlyozza, hogy ez az elv szociális és környezetvédelmi célkitűzésekre egyaránt vonatkozik; hangsúlyozza, hogy a nemzeti gazdaságélénkítési és rezilienciajavítási terveknek az EU-t a klímasemlegesség felé kell terelniük 2050-ig, amint azt az uniós éghajlat-politikai jogszabályok is rögzítik, beleértve a 2030-as köztes célokat is, ezáltal biztosítva a tagállamok átmenetét a körforgásos és klímasemleges gazdaság felé, amely a tudományon és az időhöz kötött éghajlat-politikai célokon alapul;

3. emlékeztet arra, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében végrehajtott beruházásoknak tiszteletben kell tartaniuk a „ne árts” elvet; hangsúlyozza, hogy az éghajlattal kapcsolatos beruházásoknak összhangban kell lenniük az uniós taxonómiával, és hogy a nemzeti helyreállítási terveket össze kell hangolni a nemzeti energia- és klímatervekkel;

4. az EU nagy felelősségének tartja a klímasemlegességre való méltányos átállás megvalósítását; ezen átalakulás sikerre vitele érdekében megfelelő intézkedések és szakpolitikák végrehajtását kéri a köz- és a magánszféra, a régiók és a tagállamok bevonásával; kéri, hogy egy következetes ipari stratégia révén kezeljék prioritásként a beruházásokat a fenntartható átmenet, a digitális menetrend és az európai szuverenitás támogatása érdekében a stratégiai ágazatokban; úgy véli, hogy az állami és a magánszféra digitalizálása hozzá fog járulni a klímasemlegesség eléréséhez;

5. hangsúlyozza, hogy a klímasemlegesség és a körforgásos gazdaság 2050-ig történő megvalósítására irányuló uniós cél sikere többek között a megfelelő finanszírozástól és a fenntarthatóságnak az állami és magánfinanszírozásba való koherens beépítésétől függ; hangsúlyozza, hogy az állami finanszírozás önmagában nem lesz elegendő a fent említett célok eléréséhez és az átmenethez való hozzájáruláshoz; hangsúlyozza, hogy további jelentős mennyiségű fenntartható köz- és magánberuházásokra lesz szükség; felhívja ezért a Bizottságot, hogy a SEIP kidolgozása során ösztönözze az állami és magánberuházásokat; hangsúlyozza, hogy a rendelkezésre álló források még ambiciózus finanszírozás mellett sem lesznek korlátlanok; alapvetőnek tartja, hogy a Fenntartható Európa beruházási terv tényleges hozzáadott értéket nyújtó pótlólagos beruházást biztosítson és tegyen lehetővé, és ne szorítsa ki a piaci finanszírozást; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre stabil jelentéstételi és nyomonkövetési keretet, biztosítva ezzel, hogy a kiadások tényleges hatást érjenek el; kitart amellett, hogy a zöld megállapodás végrehajtása szempontjából kulcsfontosságú lesz a kiadások és a bevételek közötti kapcsolat, különösen az új saját források létrehozása révén;

6. megállapítja, hogy a zöld gazdaságra való átállás az uniós gazdaság valamennyi ágazatára kihatással lesz, és kitart amellett, hogy a klímasemlegesség felé vezető pályának növelnie kell az európai gazdaság versenyképességét, és a fenntartható, jó minőségű munkahelyek nettó többletét kell eredményeznie az Unióban; hangsúlyozza, hogy a zöld átállásnak inkluzívnak kell lennie, és összhangban kell lennie a gazdaságosság, valamint a társadalmi és környezeti fenntarthatóság elvével; úgy véli, hogy a Fenntartható Európa beruházási tervből senki nem maradhat ki, és annak szükség esetén a tagállamok és a régiók közötti egyenlőtlenségek csökkentésére kell összpontosítania a klímasemlegességi célkitűzések megvalósítását illetően; emlékeztet arra, hogy a fenntartható energetikai átalakulás folyamata során rendkívül fontos a munkahelyek megőrzése és teremtése, valamint a további képzés és átképzés;

7. hangsúlyozza továbbá, hogy ahhoz, hogy az európai zöld megállapodás sikeres legyen, a fenntartható termékek és szolgáltatások európai gyártóinak látniuk kell annak előnyeit;

2020. november 13., péntek

8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a SEIP megfelelő finanszírozásban részesüljön annak biztosítása érdekében, hogy a jövőbeli programok – mint például a felújításra vonatkozó stratégia – megfelelő hatást gyakoroljanak az EU minden épületére, valamennyi uniós polgár számára elfogadhatóvá váljanak, és hasznosak legyenek;

9. megkérdőjelezi, hogy a jelenlegi SEIP lehetővé teszi-e 1 billió EUR mobilizálását 2030-ig, tekintettel a Covid19-világjárványt követő kedvezőtlen gazdasági kilátásokra; kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a teljes átláthatóságot az olyan finanszírozási kérdésekben, mint az optimista tőkeáttételi hatás, bizonyos beruházások potenciális kétszeres beszámítása vagy a bizonyos összegek extrapolációjával kapcsolatos egyértelműség hiánya; megkérdőjelezi továbbá, hogy a Bizottság által javasolt és az Európai Tanács következtetéseiben elfogadott új többéves pénzügyi keret hogyan tenné lehetővé a SEIP célkitűzéseinek elérését; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az uniós programok előreütemezésével zöld beruházási hiány merülhet fel a következő többéves pénzügyi keret időszakának végén; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy terjesszenek elő olyan terveket, amelyek kifejtik, hogyan fogják áthidalni a jelentős beruházási hiányt mind a magán-, mind a közberuházások révén, beleértve a jelenlegi válságból eredő új gazdasági kilátások értékelését, valamint a 2030-ra kitűzött éghajlat-, energia- és környezetvédelmi célok ambiciózusabbá tételét; hangsúlyozza, hogy a Fenntartható Európa beruházási terv egy hosszú távú uniós cél, amelyet nem áshatnak alá alacsonyabb összegű jövőbeli többéves pénzügyi keretek, amelyek a pénz jelentős részét a hosszú távú hitelek törlesztésére irányoznák elő;

10. megjegyzi, hogy a Bizottság 2020. január 14-i SEIP-közleményében a jelenlegi 2030-as éghajlat-politikai célkitűzések eléréséhez szükséges uniós szintű beruházási szükségleteket legalább évi 662 milliárd euróra becsülte; felhívja a Bizottságot, hogy ezeket az új számadatokat vegye figyelembe a SEIP felülvizsgált felépítésében;

11. felhívja a Bizottságot, hogy hozza nyilvánosságra, hogy a többéves pénzügyi keret és az Európai Helyreállítási Eszköz valamennyi forrása milyen mértékben kitett az uniós taxonómia különböző célkitűzéseinek és kategóriáinak;

12. reméli, hogy a SEIP-ből származó finanszírozás uniós, nemzeti és regionális szinten azokra a politikákra és programokra irányul, amelyek a legnagyobb potenciállal rendelkeznek ahhoz, hogy hozzájáruljanak az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez és más környezetvédelmi célkitűzésekhez, beleértve az uniós vállalatok, különösen a kkv-k átállását a versenyképesebb Unióra és a munkahelyteremtésre, miközben igazodnak a különböző nemzeti, regionális és helyi igényekhez; várakozással tekint az elé, hogy a Bizottság a következő többéves pénzügyi keret kezdete előtt közzétegye az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség és az egyéb fenntarthatósági kiadások nyomon követésére szolgáló keretet, adott esetben a taxonómiáról szóló rendeletben meghatározott kritériumok felhasználásával; kéri, hogy ez a keret – a „Ne okozz jelentős kárt”-elvnek és a Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségvállalásoknak megfelelően – tartalmazzon többek között egy nyomonkövetési módszertant és megfelelő korrekciós intézkedéseket, valamint egy fenntarthatósági és nyomonkövetési mechanizmust a káros hatások azonosítására;

13. hangsúlyozza, hogy a SEIP sikere a köz- és magánfinanszírozás megfelelőségétől, valamint az uniós politikák koherenciájától függ; hangsúlyozza ezért, hogy harmonizált fenntarthatósági mutatókra és a hatás mérésére szolgáló módszertanra van szükség; kitart amellett, hogy a SEIP fényében hatásvizsgálatokat kell kezdeményezni más jogszabályokkal kapcsolatban, függetlenül attól, hogy azok még jogalkotási szakaszban vannak-e, vagy már elfogadásra kerültek, annak értékelése érdekében, hogy a meglévő uniós jogszabályok összeegyeztethetők-e az uniós környezetvédelmi célokkal;

14. hangsúlyozza, hogy a SEIP egyik célkitűzésének annak kell lennie, hogy a nem fenntartható gazdasági tevékenységekről a fenntartható gazdasági tevékenységekre térjünk át;

15. úgy véli, hogy a köz- és magánfinanszírozásnak tiszteletben kell tartania a taxonómiai rendeletet és a „Ne okozz jelentős kárt” elvét annak biztosítása érdekében, hogy az uniós politikák és finanszírozások – beleértve az uniós költségvetést, az új generációs EU-n (NGEU) keresztül finanszírozott programokat, az európai szemesztert és az Európai Beruházási Bank (EBB) által nyújtott finanszírozást – ne járuljanak hozzá olyan célkitűzésekhez, projektekhez és tevékenységekhez, amelyek jelentős mértékben károsítják a szociális vagy környezetvédelmi célkitűzéseket, rontják a gazdasági versenyképességet vagy munkahelyeket szüntetnek meg; hangsúlyozza, hogy az állami költségvetések és az állami bankok egyedül nem lesznek képesek áthidalni a beruházási hiányt; emlékeztet arra, hogy minden évben tíz nagy európai bank még mindig több mint 100 milliárd eurót fektet be fosszilis tüzelőanyagokba; emlékeztet arra, hogy a Bizottságnak a taxonómiai rendelet alapján 2020 végéig felhatalmazáson alapuló jogi aktust kell elfogadnia, amely tartalmazza azon tevékenységek technikai szűrési kritériumait, amelyek jelentősen hozzájárulnak az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz;

16. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a következő többéves pénzügyi keret ne támogasson olyan tevékenységeket, illetve ne fektessen be olyan tevékenységekbe, amelyek életciklusukat tekintve a klíma- és környezetvédelmi célkitűzésekkel összeegyeztethetetlen eszközöktől való függőséget eredményeznének;

17. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az éghajlatváltozással és a környezettel kapcsolatos kiadások nyomon követésére szolgáló uniós taxonómia valamennyi uniós közfinanszírozásra – többek között az új többéves pénzügyi keretre, az InvestEU-ra, az Európai Helyreállítási Eszközre, a Fizetőképesség-támogatási Eszközre, a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközre és az Európai Beruházási Bank (EBB) forrásaira – való kiterjesztésének lehetőségeit;

18. felszólít a „Ne okozz jelentős kárt” elv beépítésére a vonatkozó uniós finanszírozási rendeletekbe, például az éghajlati, környezeti és társadalmi fenntarthatósági vizsgálatok révén; emlékeztet arra, hogy semmilyen szigorú beruházási szabályt nem szabad bevezetni a helyi és regionális önkormányzatokkal, az ágazatokkal és a kkv-kkal való előzetes konzultáció nélkül;

19. felhívja a Bizottságot, hogy az (EU) 2020/852 rendelet 26. cikke (2) bekezdésének a) pontjával összhangban és az Európai Központi Bank, valamint a központi bankok és szabályozók hálózatának a pénzügyi rendszer ökologizálására vonatkozó ajánlásának megfelelően értékelje és azonosítsa a környezeti fenntarthatóságot jelentősen veszélyeztető tevékenységeket;

20. felszólít a szennyező és kártékony gazdasági tevékenységekbe történő állami és magánberuházások fokozatos és realisztikus megszüntetésére azokban az esetekben, amikor vannak gazdaságilag megvalósítható alternatívák, ugyanakkor teljes mértékben tiszteletben tartja a tagállamok azon jogát, hogy megválaszthassák energiaszerkezetüket, a megújuló energián alapuló energiarendszer és a Párizsi Megállapodással összeegyeztethető energiahálózat megvalósítására vonatkozó célkitűzést szem előtt tartva; hangsúlyozza, hogy sürgősen meg kell találni ezeket az alternatívákat a technológiai innovációba és az energiahatékonyságba történő jelentős beruházások révén; kitart amellett, hogy a SEIP által finanszírozott tevékenységek nem járulhatnak hozzá további társadalmi egyenlőtlenségekhez és a Kelet és a Nyugat közötti gazdasági és társadalmi megosztottság mélyüléséhez az EU-ban; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy 2014 és 2016 között 11 ország és az Európai Unió évente 112 milliárd eurót költött fosszilis tüzelőanyagok támogatására; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki stratégiákat a környezetre káros valamennyi támogatás fokozatos megszüntetésére annak érdekében, hogy javítsák az EU következetességét és hitelességét a biológiai sokféleség és a természetes ökoszisztémák megőrzése terén, valamint hogy ösztönözzék a tiszta energiarendszerekre és az éghajlatsemleges és körforgásos gazdaságra való átállást;

21. úgy véli, hogy a klímasemlegességre való áttérésnek meg kell őriznie az egyenlő versenyfeltételeket az uniós vállalkozások és versenyképességük számára, különösen a harmadik országok által támasztott tisztességtelen verseny esetén; úgy véli, hogy céljainak elérése érdekében a SEIP-nek hozzá kell járulnia a fenntartható európai termeléshez, és a kereskedelempolitika révén csökkentenie kell a globális kibocsátásokat; kéri, hogy a kereskedelmi megállapodások ne garantálják a befektetők védelmét a környezetvédelmi, szociális vagy egészségügyi normák rovására; hangsúlyozza, hogy az EU által harmadik országokkal kötött kereskedelmi megállapodásoknak kikényszeríthető éghajlati és egyéb környezetvédelmi normákat kell tartalmazniuk, többek között annak érdekében, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak az európai vállalatok számára; kéri annak biztosítását, hogy a harmadik országok támogathatók legyenek olyan határokon átnyúló projektekben, amelyek hozzájárulnak a Párizsi Megállapodás célkitűzéseihez;

22. hangsúlyozza, hogy az EU fő oktatási, önkéntességi és kulturális programjai, az Erasmus+, az Európai Szolidaritási Testület és a Kreatív Európa alapvető fontosságú eszközök a klímaválság kezelésében, és kulcsszerepet játszanak a zöld gazdaságra való átálláshoz szükséges készségek oktatásának előmozdításában, a környezetvédelmi és klímaváltozással kapcsolatos kérdések tudatosításában, különösen a környezet védelmét szolgáló önkéntes tevékenységekben részt vevő fiatalok körében, valamint kreatív, inkluzív és hozzáférhető megoldások kidolgozásában a környezetvédelmi kihívások kezelése érdekében; hangsúlyozza, hogy ezek a programok hozzájárulnak az EU fenntartható fejlesztési céljainak eléréséhez; hangsúlyozza e tekintetben az Erasmus+ keretében támogatott mezőgazdasági szakmai gyakorlatok jelentőségét;

Az EU költségvetése: a pénzügyi források kijelölése, mozgósítása és felhasználása

23. hangsúlyozza az uniós költségvetés központi szerepét a SEIP megvalósításában; ismételten hangsúlyozza régóta képviselt álláspontját, miszerint az új kezdeményezéseket mindig fenntarthatósági vizsgálat alá kell vonni, és új előirányzatokból, nem pedig más politikák rovására kell finanszírozni; kiemeli a hosszú múltra visszatekintő uniós politikák – például a kohéziós vagy a mezőgazdasági politika – és más kulcsfontosságú szakpolitikai területek, például a kutatás, az innováció vagy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és az éghajlatváltozás mérséklése fontosságát; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljesítsék politikai kötelezettségvállalásaikat, és vértezzék fel az EU-t olyan időtálló többéves pénzügyi kerettel, amely képes megfelelni a polgárok elvárásainak;

2020. november 13., péntek

24. hangsúlyozza a fenntartható magánbefektetések fontosságát és szerepüket a SEIP célkitűzéseinek elérésében, és úgy véli, hogy elő kell segíteni a magánfinanszírozást; azt is hangsúlyozza, hogy erősíteni kell a technikai támogatást helyi és nemzeti szintű inkubátorházak és projektkeltetők formájában, amelyek elősegítik a finanszírozók és a projektgazdák találkozását;

25. üdvözli, hogy az Európai Tanács elfogadta az Európai Unió gazdaságélénkítési eszközét mint a beruházásokat és a reformokat támogató szükséghelyzeti eszközt; sajnálja azonban azt a javaslatot, hogy jelentősen csökkentsék több uniós program kiegészítő forrásait, vagy egyes programok esetében teljes egészében töröljék azokat; úgy véli, hogy a szénfüggő régiók átállását támogató programok javasolt csökkentése ellentétes az EU zöld megállapodásra vonatkozó menetrendjével, és végső soron hatással lesz a SEIP finanszírozására is;

26. hangsúlyozza, hogy a Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségeinek teljesítése érdekében az EU éghajlatpolitikai célkitűzésekhez való hozzájárulását az éghajlatváltozással és biodiverzitással kapcsolatos kiadások az uniós költségvetésben való nagyfokú megemelésével kell alátámasztani; ezért a lehető leghamarabb el kívánja érni azt a jogilag kötelező célt, hogy a kiadások 30 %-át az éghajlati szempontok érvényesítésére, 10 %-át pedig a biológiai sokféleségre fordítsák; hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos kiadásokra vonatkozó célnak a többéves pénzügyi keret egészére kell vonatkoznia; hangsúlyozza, hogy a 37 %-os éghajlat-politikai célkitűzést az új generációs EU kiadásaira is alkalmazni kell; sürgeti a Bizottságot, hogy hozzon létre racionális és átlátható rendszert az éghajlattal kapcsolatos kiadások az uniós költségvetésben történő nyomon követésére és ellenőrzésére; hangsúlyozza az új saját források alapvető szerepét abban, hogy az uniós költségvetés a jövőben magasabb szintű finanszírozást tudjon elérni az éghajlatváltozás elleni küzdelem terén;

27. üdvözli a méltányos átállási mechanizmusnak az új generációs EU-ból származó további forrásokkal való kiegészítésére irányuló javaslatot, ugyanakkor sajnálatát fejezi ki a Tanács e kiegészítések csökkentésére irányuló javaslata miatt, és hangsúlyozza, hogy további támogatásra lesz szükség annak biztosításához, hogy az átmenet által közvetlenül vagy közvetve érintett munkavállalók megfelelő támogatásban részesüljenek; megismétli, hogy a méltányos átállási mechanizmus forrásai kiegészíthetik a kohéziós politika keretében rendelkezésre álló forrásokat, és rámutat, hogy az új javaslat nem érintheti hátrányosan a kohéziós politikát a tagállamok nemzeti keretéből történő kötelező átcsoportosítások révén, és nem vezethet a verseny torzulásához;

28. úgy véli, hogy az igazságos átmenet elvét általánosan érvényesíteni kell a zöld megállapodásban, és hogy a méltányos átállási mechanizmusnak különösen a fosszilis tüzelőanyagoktól leginkább függő régiókra kell összpontosítania; hangsúlyozza, hogy a finanszírozásban részesülő projekteknek környezeti, társadalmi és gazdasági szempontból fenntarthatónak és hosszú távon életképesnek kell lenniük; ezért felszólít a méltányos átállási mechanizmus által támogatott régiók fejlesztésére és korszerűsítésére irányuló átfogó uniós stratégia kidolgozására;

29. hangsúlyozza, hogy az igazságos átmenetre vonatkozó tervek kidolgozásába valamennyi érdekelt felet be kell vonni; úgy véli, hogy az igazságos átállási terveknek figyelembe kell venniük a tagállamok és régiók eltérő kiindulási pontjait a klímasemlegességre való átállás során; megjegyzi, hogy egyértelműbbé kell tenni a finanszírozásra való jogosultság kritériumait; úgy véli, hogy a méltányos átállási mechanizmus által finanszírozott programokat az éghajlatváltozás nyomon követésére, a természeti tőke elszámolására és az életciklusra vonatkozó módszerek alkalmazásával is értékelni kell;

30. üdvözli a méltányos átállási mechanizmus két további pillérét, különösen az InvestEU keretében létrehozott külön rendszert és a közszféra hiteleszközét, amelyek a méltányos átállási mechanizmussal együtt új gazdasági lehetőségeket teremtenek, és hozzájárulnak az éghajlatsemlegességre való átállás és a körforgásos gazdaság uniós végrehajtásának társadalmi-gazdasági hatásainak enyhítéséhez a legsérülékenyebb és szén-dioxid-intenzív régiókban és városokban, valamint segítenek kezelni az energia megfizethetőségével kapcsolatos kihívásokat, amelyekkel a polgárok az átállási folyamat során szembesülnek; úgy véli, hogy ahhoz, hogy ezek a pillérek sikeresek legyenek, létfontosságú garantálni a tagállamoknak, régióknak és városoknak biztosított megfelelő technikai segítségnyújtást;

31. hangsúlyozza, hogy a társadalmilag igazságos átmenet nem lehetséges a nagyvárosi területek jelentős hozzájárulása nélkül; ezért úgy véli, hogy méltányos átállási mechanizmus 2. és 3. pillérének erőforrásait könnyen hozzáférhetővé kell tenni a polgárok számára, hogy egy kiterjedt pénzügyi mechanizmust alakítsanak ki a városi szintű éghajlatvédelmi és szociális erőfeszítések megsegítésére; rámutat arra, hogy ez azzal járhat, hogy közvetlenül hozzáférhető forrásokat biztosítanak többek között a lakhatási politika, az épületek felújítása, a korszerűsítési és szigetelési programok, a tömegközlekedési projektek, a városok zöld infrastruktúrájának javítása, a körforgásos gazdaság eszközeinek bevezetése vagy a fenntartható vízgazdálkodási projektek számára;

32. üdvözli az InvestEU szerepét a SEIP végrehajtásában és működésében, és úgy véli, hogy annak kulcsszerepet kell játszania az Unió zöld, méltányos és reziliens fellendülésében; sajnálja, hogy az InvestEU javasolt finanszírozása – mind a többéves pénzügyi kereten, mind az új generációs EU-n keresztül – jelentősen csökkent a Bizottság legutóbbi javaslatához képest; üdvözli a stratégiai beruházási keret létrehozására irányuló javaslatot, különösen azt, hogy az InvestEU-n belül hozzanak létre egy ötödik keretet – az európai beruházási keretet – a kulcsfontosságú technológiákba és értékláncokba történő fenntartható beruházások előmozdítása érdekében; hangsúlyozza, hogy az InvestEU keretében finanszírozott projekteknek összhangban kell lenniük az Unió 2030-ra vonatkozó éghajlat- és környezetvédelmi kötelezettségvállalásaival;

33. hangsúlyozza, hogy a felülvizsgált bizottsági javaslat már magában foglalja a Parlament és a Tanács között 2019 májusában az InvestEU-ról létrejött előzetes megállapodást; emlékeztet arra, hogy az EBB csoport kiváltságos helyzetén kívül ez a megállapodás más végrehajtó partnerek, például a nemzeti fejlesztési bankok vagy más nemzetközi pénzügyi intézmények számára is fontos szerepet biztosít; emlékeztet továbbá arra, hogy az InvestEU keresletvezérelt eszköz, és ezért el kell kerülni a túlzott ágazati vagy földrajzi koncentrációt; hangsúlyozza, hogy a helyszínen biztosítani kell a megfelelő technikai segítségnyújtást annak érdekében, hogy a projekteket ott lehessen finanszírozni, ahol azokra a leginkább szükség van, valódi addicionalitást biztosítva; e tekintetben kiemeli a Tanácsadó Platform alapvető hozzájárulását, amely számára megfelelő pénzügyi forrásokat kell biztosítani;

34. megerősíti az EU felelősségét, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem globális vezetőjeként más nemzetközi partnereket is ösztönözzön egy hasonló megközelítés követésére; úgy véli, hogy az uniós költségvetés által harmadik országoknak nyújtott forrásokat nem szabad a zöld megállapodás célkitűzéseivel ellentétes módon felhasználni, és e forrásoknak arra kell irányulniuk, hogy elősegítsék a zöld megállapodás célkitűzéseinek megvalósítását, figyelembe véve az egyes országok eltérő fejlettségi szintjét és változó beruházási igényeiket; véleménye szerint a világjárvány bebizonyította, hogy a környezet és a biológiai sokféleség Unión kívüli védelmére irányuló fellépés elválaszthatatlanul összefügg az egészséggel az Unióban, és hogy a világjárvány hatásaihoz képest ez a fellépés költséghatékony;

35. megjegyzi, hogy az innovációs alapnak és a modernizációs alapnak jelentős mértékben hozzá kell járulnia a nettó nulla ÜHG-kibocsátás 2040-re való elérése irányába történő fenntartható átmenethez, és különösen üdvözli, hogy a modernizációs alapot úgy alakították ki, hogy tíz alacsonyabb jövedelmű tagállamban támogassa az energiahatékonyság javítását célzó beruházásokat, és ezért az az igazságos átmenet biztosításának fontos eszköze; rámutat mindazonáltal, hogy az alap szigorúbb ellenőrzésére van szükség, mivel a modernizációs alapból nem finanszírozhatók olyan tevékenységek, amelyek jelentős kárt okoznak a szociális és környezetvédelmi célkitűzések szempontjából;

36. szükségesnek tartja, hogy elkerüljék az átfedéseket az uniós költségvetésből finanszírozott kapcsolódó tevékenységekkel, és úgy véli, hogy ezen alapoknak az uniós költségvetésen kívüli létezése hátrányos lehet a költségvetési felügyelet számára; sürgeti a Bizottságot, hogy folyamatosan tájékoztassa a költségvetési hatóságot az alapok végrehajtásáról

37. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszer felülvizsgálata részeként felülvizsgálja mind a Modernizációs Alapot, mind az Innovációs Alapot; megismétli régóta megfogalmazott követelését, hogy az ETS bevételeinek jelentős részét saját forrásként csoportosítsák;

38. hangsúlyozza a közös agrárpolitika és a közös halászati politika fontos szerepét a Fenntartható Európa beruházási terv célkitűzéseinek elérésében; megjegyzi, hogy az a felé vezető úton, hogy az EU mezőgazdasági és halászati ágazatai a természeti erőforrások fenntarthatóbb kezelése és a biológiai sokféleség megőrzése felé irányulnak, a KAP-nak fenn kell tartania a jó minőségű élelmiszer-ellátás támogatására, az európaiak élelmiszer-önrendelkezésének garantálására, a gazdálkodók és a halászok stabil és elfogadható jövedelmének elősegítésére, valamint a vidéki térségek fenntartható fejlődéséhez való hozzájárulásra irányuló célkitűzéseit; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a KAP hozzájáruljon az EU éghajlat-politikai és fenntarthatósági céljaihoz, amint azt az Európai Számvevőszék 2018. november 7-i jelentése is hangsúlyozza;

39. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy megkönnyítsék a köz- és magánfinanszírozáshoz való hozzáférést a nagyobb mértékű zöld beruházások, a digitalizációs eszközök fejlesztése és az azokhoz való hozzáférés, a modernizáció és az innováció támogatása érdekében, amelyek lehetővé teszik a mezőgazdasági ágazat, a halászati ágazat és a vidéki területek számára, hogy megfeleljenek a zöld megállapodás célkitűzéseinek és ambícióinak megvalósításával kapcsolatos kihívásoknak és lehetőségeknek;

2020. november 13., péntek

40. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika, mint az EU fő beruházási politikája, döntő szerepet játszik a klímasemlegességre való átállás támogatásában; felhívja a figyelmet arra, hogy a Covid19-világjárvány után a kohéziós politika a fenntartható gazdasági helyreállítás egyik meghatározó eszköze lesz, és meg kell őrizni annak a társadalmi, gazdasági és területi kohézióhoz való hozzájárulás tekintetében hosszú évek óta betöltött szerepét, ahogy azt a Szerződések előírják; ragaszkodik a kohéziós politika megerősítéséhez annak érdekében, hogy az eleget tudjon tenni fő célkitűzéseinek, és hozzájáruljon az európai zöld megállapodás sikeréhez;

41. támogatja a Bizottság innovatív megközelítését, amely azon nyilatkozatában tükröződik, hogy az uniós költségvetés bevételi oldalán is hozzá fog járulni az éghajlat-politikai és környezetvédelmi célkitűzések eléréséhez; emlékeztet a Parlament álláspontjára, amely támogatja új saját források bevezetését, amelyek hozzáadott értéket teremthetnek és jelentősen támogathatják az európai zöld megállapodást;

42. megerősíti a többéves pénzügyi keretről szóló időközi jelentésben foglalt korábbi álláspontját a szóba jöhető új saját források listáját illetően, amelyeknek meg kell felelniük az alapvető uniós célkitűzéseknek, beleértve az éghajlatváltozás elleni küzdelmet és a környezet védelmét; kéri ezért új saját források bevezetését – anélkül, hogy ez további terhet róna a polgárokra –, amelyek például olyan forrásokat is magukban foglalnának, amelyekre vonatkozóan a Bizottság 2018-ban az alábbiak alapján adott meg számadatokat:

i. a kibocsátáskereskedelmi rendszer aukciós bevételei, amelyek évente 3–10 milliárd EUR-t tehetnek ki,

ii. az újrafeldolgozatlan műanyag csomagolási hulladék alapján való hozzájárulás, amely évente 3–10 milliárd EUR-t tehet ki,

iii. az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus, amely évente 5–14 milliárd EUR-t tehet ki,

iv. közös konszolidált társaságiadó-alap, amely évente több mint 12 milliárd EUR-t tehet ki,

v. a nagy digitális vállalatokra kivetett adó, amely évente 750 millió-1,3 milliárd EUR-t tehet ki,

vi. pénzügyi tranzakciós adó, amely az eredeti, 2012-es bizottsági javaslat alapján és a brexitet és a gazdasági növekedést figyelembe véve az adó hatályától függően évente akár 57 milliárd EUR-t is kitehet;

e tekintetben ismételten felszólítja a tagállamokat, hogy csatlakozzanak a pénzügyi tranzakciós adó megerősített együttműködési keretéhez; felkéri a Bizottságot, hogy mihamarabb szolgáltasson további részleteket a helyreállítási tervről szóló, 2020. május 27-i közleményében bemutatott saját forrásokról, többek között a nagyvállalatok műveletein alapuló adóról, valamint a kibocsátáskereskedelmi rendszer tengeri és repülési ágazatra történő kiterjesztéséről;

43. kitart amellett, hogy 2021-től az új saját források egy csomagját bele kell foglalni az uniós költségvetésbe, és egy jogilag kötelező érvényű ütemtervet is létre kell hozni az új saját forrásoknak a következő többéves pénzügyi keret során történő előterjesztésére és bevezetésére; kéri, hogy az új saját forrásokból származó bevételek legalább a helyreállítási eszköz szerinti visszafizetési kötelezettségek fedezésére legyenek elegendőek; elvárja, hogy – a globális fedezet elvének sérelme nélkül – az e szintet meghaladó bevételek bekerüljenek az uniós költségvetésbe, többek között a zöld megállapodás finanszírozási hiányának áthidalása érdekében;

44. hangsúlyozza, hogy a bevétel mindkét típusa, azaz mind a környezethez, mind a nem kifejezetten a környezethez kapcsolódó, elengedhetetlen a valódi új saját források megbízható csomagjának létrehozásához, mivel a környezeti jellegű bevételekből származó jövedelem idővel arányosan csökkenhet, ahogy az EU előrelép a klímasemlegesség felé;

Pénzügyi intézmények – a zöld megállapodás végrehajtásának lehetővé tétele

45. üdvözli az EBB azon döntését, hogy felülvizsgálja energiahitel-nyújtási politikáját és éghajlatváltozási stratégiáját, és hogy 2025-től műveleteinek 50 %-át az éghajlat-politikára és a környezeti fenntarthatóságra fordítja azzal a céllal, hogy teljesítse a Párizsi Megállapodás szerinti uniós kötelezettségeket; felhívja az EBB-t, hogy vizsgálja felül közlekedési hitelezési politikáját is, és kötelezze el magát az éghajlat-semlegességre és a körforgásos gazdaságra való fenntartható átállás mellett,

ugyanakkor vegye figyelembe a tagállamok eltérő energiaszerkezetét, és fordítson megkülönböztetett figyelmet az átállás által leginkább érintett ágazatokra és régiókra; különösen szorgalmazza új politikák végrehajtását azokban a nagy szén-dioxid-kibocsátású iparágakban, amelyek az EBB tevékenységi körébe tartoznak, ezen ágazatok átállásának támogatása érdekében, és azzal a céllal, hogy minden ágazati hitelt összhangba hozzanak a klímasemlegesség legkésőbb 2050-ig történő elérésével; üdvözli az EBB kötelezettségvállalását, hogy 2021-re megszünteti a fosszilis tüzelőanyagot felhasználó energetikai projektek finanszírozását; kéri ellenőrizhető átállási tervek elfogadását és közzétételét a klímasemlegességi célkitűzések elérése érdekében;

46. hangsúlyozza, hogy az EBB által a Covid19-világjárványra adott válasznak összhangban kell lennie a Fenntartható Európa beruházási terv célkitűzéseivel; megjegyzi azonban, hogy nem minden finanszírozott projekt tud hozzájárulni az EU éghajlati célkitűzéseinek eléréséhez, és ragaszkodik ahhoz, hogy ez ne akadályozza meg a finanszírozásukat; úgy véli azonban, hogy az EBB portfólióját össze kell hangolni az EU fenntarthatósági céljaival és a „Ne okozz jelentős kárt” (DNSH) elvvel; felhívja az EBB-t, hogy dolgozzon ki az 50 %-os célkitűzés 2025-ig történő elérésére vonatkozó konkrét ütemtervet, és évente tegye közzé eszközeinek azon részét, amely az uniós taxonómia szerint környezeti szempontból fenntarthatónak minősülő tevékenységeket finanszíroz; emlékeztet arra, hogy az EBB által a Covid19-világjárványra adott válasznak 240 milliárd EUR befektetést kell teremtenie, amit néhány hét alatt lehetővé tettek;

47. úgy véli, hogy ahhoz, hogy az EBB sikeres szerepet játsszon a zöld megállapodás finanszírozásában, alapvető fontosságú az alulról építkező és részvételen alapuló megközelítés, és hogy az EBB-nek elő kell mozdítania a köz- és magánszektor közötti konkrét párbeszédet, valamint szorosabban kell egyeztetnie a különféle érdekelt felekkel, például a helyi és regionális önkormányzatokkal és a civil társadalom képviselőivel; hangsúlyozza továbbá az EBB függetlenségét, ugyanakkor kiemeli annak fontosságát, hogy biztosítsák a beruházások demokratikus ellenőrzését;

48. emlékeztet arra, hogy az EBB a világ legnagyobb zöldkötvény-kibocsátója, mivel 11 év alatt több mint 23 milliárd eurót termelt; megjegyzi, hogy a zöldrefestés elkerülése érdekében az egyik legnagyobb kihívás a közös normák meghatározása volt; üdvözli az EBB új fenntarthatósági kötvényeit, amelyeket 2018-ban indítottak el, és amelyek célja az ENSZ fenntartható fejlesztési céljaival kapcsolatos beruházások támogatása; hangsúlyozza az új kötvényekre vonatkozó közös normák meghatározásának fontosságát annak biztosítása érdekében, hogy a projektek átláthatók, ellenőrizhetők és mérhetők legyenek; felhívja az EBB-t, hogy folytassa ezt a tevékenységet, és terjessze ki a zöldkötvények és a fenntarthatósági kötvények kibocsátását, ami megkönnyítheti a Fenntartható Európa beruházási terv (SEIP) végrehajtását és elősegítheti a szociális és környezeti fenntarthatósági kötvények piacának fejlesztését, a fenntartható növekedés finanszírozására vonatkozó uniós cselekvési terv és az uniós taxonómia keretében végzett munkára építve;

49. ösztönzi az EBB-t, hogy játsszon aktív szerepet a méltányos átálláshoz hozzájáruló – például a kutatásra, az innovációra és a digitalizációra, a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférésére, valamint a szociális beruházásokra és készségekre vonatkozó – projektek támogatásában

50. megjegyzi, hogy az EBB elnöke, Werner Hoyer hangsúlyozta, hogy meg kell erősíteni az EBB szavatolótőkéjét annak érdekében, hogy az folytatni tudja a fenntartható gazdaságra való átállás alapjául szolgáló ambiciózus projekteket;

51. elismeri a nemzeti fejlesztési bankok és intézmények, valamint a nemzetközi pénzügyi intézmények – köztük az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank és a Világbank – fontos szerepét a fenntartható projektek finanszírozásában, amelyek hozzájárulnak a Párizsi Megállapodás céljainak eléréséhez; hangsúlyozza, hogy nemzeti és regionális szintű tapasztalataik és képességeik alapján a nemzeti fejlesztési bankok és intézmények – többek között az InvestEU keretében meglévő partnerségek révén – hozzájárulhatnak a közpénzek hatásának maximalizálásához, így segítve elő az Unió éghajlati céljainak elérését; hangsúlyozza, hogy a kkv-k finanszírozásának kulcsszerepe van a SEIP sikeres végrehajtásában;

52. hangsúlyozza azt is, hogy a nemzeti fejlesztési bankok az ezen a területen szerzett tapasztalataiknak köszönhetően jártasak a viszonylag kis projektek tervezése, irányítása és finanszírozása terén; üdvözli ezért, hogy részt vesznek a SEIP különböző szempontjaiban, mivel ők a legmegfelelőbb szervek ahhoz, hogy az európai szintű beruházásokat a helyi szintre irányítsák; hangsúlyozza a helyi technikai támogatás biztosításának fontosságát a projektgazdák és az innováció szempontjából, valamint kiemeli a projektinkubátorok szerepét, amelyek elősegítik a projektek kellő érettségét ahhoz, hogy finanszírozáshoz jussanak; állami támogatási reformokra szólít fel, amelyek lehetővé teszik a nemzeti fejlesztési bankok számára, hogy a fenntarthatóság előmozdítása érdekében a piaci kamatláb alatti kedvezményes kölcsönöket biztosíthassanak;

2020. november 13., péntek

53. megjegyzi, hogy a köz- és magánberuházások elősegíthetik a fenntartható fellendülést és az ellenálló képességet, amennyiben a finanszírozást a zöld beruházásokhoz rendelik, például a villamosenergia-hálózatokhoz, a szuperhálózatokhoz és intelligens energiahálózatokhoz, a vasúti hálózatokhoz, az energiahatékonysághoz és a körforgásos gazdaság projektjeihez;

54. hangsúlyozza, hogy a környezeti és éghajlati katasztrófák egyre több pénzügyi stabilitási kockázattal járnak, ezért a prudenciális szabályozásnak és felügyeletnek jobban be kell építenie ezeket a hosszú távú kockázatokat az értékeléseibe; úgy véli, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelmet és a fenntarthatóság előmozdítását jobban figyelembe kell venni az EKB politikáiban, teljes mértékben tiszteletben tartva annak megbízatását és függetlenségét, és a pénzügyi és monetáris stabilitás őreként betöltött szerepének veszélyeztetése nélkül; emlékeztet az EKB elnökének nyilatkozatára, amely szerint az EKB támogatja egy olyan taxonómia kialakítását, amely megkönnyíti a környezetvédelmi szempontok központi banki portfóliókba való beépítését; tudomásul veszi az eurórendszer által az Európai Bizottságnak a megújított fenntartható pénzügyi stratégiáról és a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelv felülvizsgálatáról szóló nyilvános konzultációjára adott válaszban megfogalmazott törekvéseket, amelyben kijelentette, hogy a piaci erők a pénzügyi mozgások fenntartható gazdasági tevékenységek felé való átirányításának fő mozgatórugói lehetnek, és azoknak is kell lenniük; üdvözli az Európai Központi Bank, valamint a központi bankoknak és szabályozóknak a pénzügyi rendszer környezetbarátabbá tételét szolgáló hálózata (NGFS) arra vonatkozó felhívását, hogy a pénzügyi szabályozók megfelelőbben értékeljék a fenntarthatósággal kapcsolatos pénzügyi kockázatokat;

55. ösztönzi az EKB-t, hogy az EUMSZ-ben foglalt árstabilitási megbízatásának teljes körű tiszteletben tartása mellett folytassa monetáris politikai stratégiáját; megjegyzi, hogy a monetáris politikai stratégiájának felülvizsgálata keretében az EKB a Párizsi Megállapodással összhangban értékelni fogja, hogy – megbízatásán belül eljárva – figyelembe veheti-e a fenntarthatósági megfontolásokat, és ha igen, mily módon, a biztosítékokra vonatkozó keretrendszerében és éves stressztesztje során, megtartva a különbségtételt a monetáris politikai és a prudenciális felügyeleti szerepek között; ösztönzi továbbá az EKB-t, hogy tegye közzé a monetáris politika Párizsi Megállapodással való összehangolásának szintjét, és határozzon meg ütemtervet a jövőbeli összehangolásra vonatkozóan, megfelelő módon felhasználva az uniós taxonómiát ezekre az intézkedésekre; felkéri az EKB-t, hogy vizsgálja meg az EBB támogatásának további módjait annak érdekében, hogy növelje az EBB finanszírozási kapacitását anélkül, hogy piaci torzulásokat idézne elő;

56. javasolja, hogy az EKB az EBB éghajlatváltozással kapcsolatos kötelezettségvállalásainak fényében értékelje a szén-intenzív kötvényportfóliójának kiegyensúlyozását a vállalati szektort érintő vásárlási program (CSPP) keretében;

57. felhívja az európai felügyeleti hatóságokat (EFH-k), az illetékes nemzeti hatóságokkal együtt, hogy dolgozzanak ki éves stressztesztet az általuk felügyelt pénzügyi intézmények tekintetében, különösen az NGFS keretében jelenleg zajló vitáknak megfelelően, annak megértése érdekében, hogy hol rejlenek az éghajlattal kapcsolatos pénzügyi kockázatok az érintett uniós pénzügyi intézmények portfóliójában és milyen kiterjedésűek ezek a kockázatok;

58. úgy véli, hogy a tömegközlekedés központi szerepet játszik a fenntartható városi mobilitás megvalósításában; hangsúlyozza, hogy növelni kell a tömegközlekedési hálózatok és flották helyi és regionális szintű támogatását, mivel ez hatékony eszköz az alacsony kibocsátású mobilitás felé történő átálláshoz, ugyanakkor elősegíti a modális váltást, különösen a nagyvárosi központokban, valamint a vidéki területek összeköttetését a területi kohézió előmozdítása érdekében; elengedhetetlennek tartja a városi közlekedés finanszírozásának a fenntartható városi mobilitási tervekkel való szorosabb összekapcsolását a városi mobilitás átalakulásának ösztönzése szempontjából; felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt a tagállamokkal a fenntartható városi mobilitási tervek és politikák kidolgozása terén, ideértve a hatékony tömegközlekedési rendszerek és az aktív mobilitási megoldások, például a gyaloglás és kerékpározás támogatását, továbbá az akadálymentesség és a multimodalitás előmozdítását a különböző közlekedési módok között;

A magánberuházások mozgósítása a fenntartható fellendülés érdekében

59. támogatja egy megújított fenntartható pénzügyi stratégia bevezetését; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi termékekre vonatkozó, kialakítandó uniós ökocímkére, egy uniós zöldkötvény-szabványra, valamint a fenntarthatósági mutatók harmonizálásával nyert megbízhatóbb, összehasonlíthatóbb és hozzáférhetőbb fenntarthatósági adatokra van szükség; emlékeztet a zöld finanszírozás számottevő jelentőségére az EU és az euró nemzetközi szintű szerepe tekintetében a következő évtizedben; kiemeli az egyszerűsített jelentéstételi standardok fontosságát a kkv-k számára, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy teljes mértékben részt vegyenek a tőkepiacokon;

60. kitart amellett, hogy a megbízhatóbb, összehasonlíthatóbb és hozzáférhetőbb fenntarthatósági adatok nélkülözhetetlenek a fenntartható uniós pénzügyi rendszer gyakorlati működéséhez. üdvözli a tőkepiaci unióval foglalkozó magas szintű fórumnak egy európai egységes hozzáférési pont (ESAP) létrehozására irányuló elképzelését, amely a meglévő

nemzeti és uniós nyilvántartások és vállalati adatbázisok összekapcsolása révén összesíti az uniós vállalatokra vonatkozó információkat, ezáltal segítve a vállalatokat – különösen a kisebb tagállamokban – a befektetők vonzásában; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a vállalkozások ellenőrizni tudják adataik európai egységes hozzáférési ponton belüli rendelkezésre állását; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot a tőzsdén jegyzett és a tőzsdén nem jegyzett uniós vállalkozásokra vonatkozó pénzügyi és nem pénzügyi információk európai egységes hozzáférési pontjáról, adott esetben tiszteletben tartva az arányosság elvét is; kéri a Bizottságot, hogy észszerűsítse a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelvben foglalt átláthatósági követelményeket, és hozza azokat összhangba a taxonómiai rendeletben és a pénzügyi fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételekről szóló rendeletben foglalt átláthatósági követelményekkel; az adatok gyűjtése és közzététele terén átlátható módszerekre szólít fel; felhívja a Bizottságot, hogy vezessen be a Fenntartható Európa beruházási terv végrehajtására vonatkozóan tényleges adatfigyelést és jelentéstételt, és tegye ezt elérhetővé a nyilvánosság számára az EU zöld átállással kapcsolatos kiadásai tekintetében a teljes körű átláthatóság garantálása érdekében; úgy véli, hogy a helyreállítási terv keretében kibocsátandó uniós kötvények jelentős részét a Bizottság által javasolt uniós általános költségvetési támogatás alapján kell kibocsátani;

61. elismerését fejezi ki a 2018. évi fenntartható pénzügyi cselekvési tervben foglalt kezdeményezések alapján elért eredményekért; felszólít a taxonómiai rendeletben előírt, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, figyelembe véve a fenntarthatósági kritériumok és mutatók körét; kifejezetten kéri a „Ne okozz jelentős kárt” elv gyors végrehajtását a pénzügyi fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételekről szóló rendeletben és a taxonómiai rendeletben foglaltak szerint; kiemeli, hogy minden pénzügyi termékre és szervezetre vonatkozóan ambiciózus nyilvánosságra hozatali követelmények kell, hogy vonatkozzanak;

62. úgy véli, hogy a jövőbeli megújított uniós fenntartható finanszírozási stratégia komoly lehetőséget kínál a fenntarthatóbb lakossági beruházásokra való átállás felgyorsítására; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a fenntartható lakossági beruházások ösztönzéséhez szükséges intézkedésekre;

63. felhívja a figyelmet a taxonómia rendelet 26. cikkének (2) bekezdésére, amely felhatalmazza a Bizottságot, hogy 2021. december 31-ig tegyen közzé jelentést azokról a rendelkezésekről, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a rendelet hatályát a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységeken túlra is kiterjesszék, ideértve más fenntarthatósági célkitűzéseket, például a szociális célkitűzéseket is;

64. támogatja a fenntartható pénzügyekkel foglalkozó magas szintű szakértői csoport olyan új intézkedésekre irányuló felhívását, amelyek elősegítik a hosszú távú gondolkodást az emberek és a bolygó javára; felkéri a Bizottságot, hogy elemezze és tegyen javaslatot, miként lehet egy hosszú távú perspektívát megfelelőbben integrálni a vállalatirányítási rendszerbe és szabályokba; üdvözli a fenntartható vállalatirányítási kezdeményezés előkészítését;

65. felhívja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelv felülvizsgálatát, amely magában foglalhatja a vállalati tevékenységek környezeti, társadalmi és irányítási fenntarthatóságra gyakorolt hatásának közzétételét;

66. úgy véli, hogy a zöld megállapodás finanszírozásának mozgósítása során a köz- és magánberuházásoknak lehetőség szerint ki kell egészíteniük egymást; hangsúlyozza, hogy a magánszektor beruházásait nem szabad kiszorítani, annak érdekében, hogy maximalizálható legyen a Fenntartható Európa beruházási terv finanszírozása;

67. emlékeztet arra, hogy a nem fenntartható gazdasági tevékenységekbe történő beruházások és az ezek számára biztosított hitelezés az eszközök elértéktelenedéséhez vagy a befektetések meg nem térüléséhez, és azok elavulásához vezethetnek; rámutat arra, hogy ezt a kockázatot kellőképpen figyelembe kell venni a hitelminősítések során és a prudenciális keretekben, ideértve a bázeli keretet is; felhívja ezért a Bizottságot, hogy egyrészt vizsgálja meg, miként lehetne javítani a fenntarthatósági kockázatok és a hosszú távú befektetések és hitelezés prudenciális kezelését, többek között az uniós banki szabálykönyvben, amely emellett elő fogja mozdítani a pénzügyi rendszer általános stabilitását, másrészt továbbra is törekedjen a fenntarthatósági tényezők megbízhatóságának, összehasonlíthatóságának és átláthatóságának előmozdítására a hitelminősítésekben; úgy véli, hogy ez utóbbi kérdéssel foglalkozni lehetne a hitelminősítő intézetekről szóló rendelet, a tőkekövetelményekről szóló rendelet/irányelv és a szolvenciakeretek soron következő felülvizsgálatai során;

68. emlékeztet arra, hogy a fenntartható beruházások nem feltétlenül rendelkeznek alacsonyabb kockázati profillal, mint más típusú beruházások;

69. úgy véli, hogy meg kell könnyíteni az uniós kkv-k számára a SEIP keretében nyújtott állami és magánfinanszírozáshoz való hozzáférést; hangsúlyozza, hogy további erőfeszítések szükségesek a kkv-knak a Fenntartható Európa beruházási terv keretében felmerülő új finanszírozási lehetőségekről való tájékoztatása érdekében;

A fenntartható közberuházások előmozdítása válság idején

70. az európai zöld megállapodásban kitűzött célok elérése érdekében felszólít egy, a fenntartható állami beruházásokat lehetővé tevő eszköz kialakítására, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy bármilyen finanszírozási modellt is választanak, az állami beruházások mértékének növelése hozzá kell hogy járuljon az államháztartás fenntarthatóságához az EU-ban; úgy véli, hogy az uniós gazdasági kormányzási keret esetleges felülvizsgálata során figyelembe kell venni a független Európai Költségvetési Tanács ajánlásait, és arra kell ösztönözni a tagállamokat, hogy gazdaságukat és közkiadásaikat hozzák összhangba az európai zöld megállapodás céljaival; támogatja a Bizottság azon ígéretét, hogy feltár egyéb támogató kereteket, például a zöldkötvény-standardokat, és ösztönzi a Bizottságot, hogy térképezze fel a környezetbarát költségvetés-tervezéssel kapcsolatos bevált gyakorlatokat;

71. kéri, hogy a közlekedési ágazatnak, különösen a légitársaságoknak, az idegenforgalomnak vagy az autógyártásnak nyújtott állami támogatást fenntartható és hatékony módon használják fel; kéri, hogy a taxonómiai rendeletben meghatározott átmeneti tevékenységek legyenek jogosultak a SEIP keretében történő finanszírozásra, és kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet a mikrovállalkozások és a kkv-k finanszírozáshoz és egyéb támogatási formákhoz való hozzáférésére;

72. felszólít a fenntartható közbeszerzés és pályáztatás általános érvényesítésére, valamint az ezzel kapcsolatos fokozott európai koordinációra;

73. üdvözli, hogy a helyreállítási és rezilienciatervek közös uniós prioritásokon fognak alapulni; e tekintetben kiemeli az európai zöld megállapodást és a szociális jogok európai pillérét, valamint a digitális menetrendet és azt a stratégiai célt, hogy európai szuverenitást érjenek el a stratégiai ágazatokban, fenntartható módon működő ipari bázissal; emlékeztet a zöld gazdaságélénkítő beruházások szükségességére, valamint arra, hogy fokozni kell a tagállamok közötti konvergenciát a SEIP végrehajtása terén, ami elősegítheti a gazdasági fellendülés felgyorsítását; kéri a prioritások beillesztését olyan területeken, mint a foglalkoztatás, a készségek, az oktatás, a digitális vállalkozás, a kutatás, az innováció és az egészségügy, de az üzleti és a nonprofit szektor területén is, beleértve a közigazgatást és a pénzügyi szektort is; felhívja a Bizottságot, hogy az eszközök elértéktelenedésének elkerülése érdekében nyújtson technikai segítséget a hatóságoknak az átállási tervek kidolgozásában; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a helyreállítási és rezilienciaépítési tervek végrehajtását, és biztosítsa, hogy a súlyos jogsértések a kifizetett juttatások visszafizettetéséhez vezessenek; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a terveket kibocsátó tagállamok tiszteletben tartsák a jogállamiságot és demokratikus értékeinket;

74. hangsúlyozza, hogy az európai zöld megállapodásban foglalt „ne árts” elv valamennyi helyreállítási tervre érvényes;

75. sajnálja az Európai Tanács azon határozatát, amely a fizetőképesség-támogatási eszköz NGEU programból való kiemelésére vonatkozik; úgy véli, hogy ez fontos eszköz az egységes piacon belüli egyenlő versenyfeltételek megteremtéséhez;

76. elhív arra, hogy az állami támogatásban részesülő vállalatok kötelezzék el magukat az országonkénti nyilvános jelentéstétel mellett, tiszteletben tartva ugyanakkor az üzleti szempontból érzékeny információk védelme érdekében biztosított ideiglenes eltérések lehetőségét; felhív arra, hogy ezek a vállalatok biztosítsák a tisztességes versenyt, csökkentsék a nemek közötti bérszakadékot, tartsák tiszteletben a nem pénzügyi információk közzétételére vonatkozó kötelezettségeiket, garantálják a munkahelyeket, valamint számoljanak be az őket érintő esetleges kedvező bánásmódról és szigorúan tartózkodjanak a jelentős gazdasági tevékenységet nem végző, adózási szempontból nem együttműködő joghatóságokban található leányvállalatokon keresztül megvalósuló adókikerülési stratégiáktól; kitart amellett, hogy ezek a vállalatok méltányosan járuljanak hozzá a helyreállítási erőfeszítésekhez az adók méltányos részének megfizetésével; ebben az összefüggésben új társadalmi szerződést sürget az üzleti szektor esetében, összehangolva a profitcélokat az emberekre és a bolygóra vonatkozó megfontolásokkal;

77. felhívja a Bizottságot, hogy szükség szerint vizsgálja felül az állami támogatásokra vonatkozó szabályokat, beleértve a Covid19-világjárványra adott válaszként bevezetett ideiglenes keretet annak érdekében, hogy az európai zöld megállapodás nagyobb állami támogatást kapjon, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az állami támogatás az Unió éghajlat-politikai és környezetvédelmi célkitűzéseinek teljesítésétől függjön; megállapítja, hogy az állami támogatásra vonatkozó szabályok bármely felülvizsgálatát gondosan meg kell tervezni, megelőzve a belső piacon a verseny torzulását, biztosítva a belső piac integritását és az egyenlő versenyfeltételeket;

78. felhívja a Bizottságot, hogy az állami támogatásra vonatkozó tagállami kérések jóváhagyásakor az EUMSZ 108. cikkével összhangban határozatába vegyen fel olyan rendelkezéseket, amelyek megkövetelik, hogy a karbonintenzív ágazatokban tevékenykedő kedvezményezettek klímacélkitűzéseket és a zöld átállásra vonatkozó ütemterveket fogadjanak el, és bizonyítsák, hogy üzleti modelljüket és tevékenységeiket összhangba hozták az (EU) 2018/1999 rendelet 2. fejezetében meghatározott célkitűzésekkel;

79. üdvözli az energiaadó-irányelv 2021-re tervezett felülvizsgálatát, és felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatokat a héamértékeknek a környezetvédelmi megfontolásokkal való összehangolására, az egyszer használatos műanyagokra kivetendő adó bevezetésére, valamint a hatásukat az infláció miatt elvesztő, vonatkozó minimális jövedéki adók mértékének növelésére; törekszik arra, hogy ezek a reformok párosuljanak az Európai Unióban a legalacsonyabb jövedelmi szinttel rendelkezők vásárlóerejének fenntartására irányuló erőfeszítésekkel;

80. emlékeztet a zöld átálláshoz kapcsolódó növekvő beruházási igényekre, valamint arra, hogy az adókijátszás és az adókikerülés a nemzeti és az uniós költségvetéstől potenciálisan forrásokat von el, amelynek mértéke 50–70 milliárd EUR-tól 160–190 milliárd EUR-ig terjedhet, amelyeket a SEIP-be történő beruházásokra lehetne fordítani; felhívja a tagállamokat, hogy mozgósítsanak forrásokat a fenntartható és igazságos átmenet finanszírozására bármely lehetséges inkluzív OECD-keretmegállapodás végrehajtása révén, beleértve annak 2. pillérét is; felszólít az adócsalás, az adókijátszás, az adókikerülés és az agresszív adótervezés elleni küzdelem fokozására; uniós szintű koordinációra szólít fel a magánszemélyek és a vállalatok agresszív adótervezésének felderítése, nyomozása és elkerülése érdekében; a 21. századi vállalati adózásra irányuló ambiciózus stratégiára szólít fel; felhívja a Tanácsot, hogy aktualizálja a káros adóügyi rendelkezések meghatározására vonatkozó kritériumokat a társasági adózásra vonatkozó magatartási kódexben, és megismétli 2019. március 26-i álláspontját az agresszív adótervezést megkönnyítő tagállamokkal kapcsolatban; ösztönzi a Bizottságot, hogy állapítson meg kritériumokat a tagállamok adóügyi gyakorlatainak értékelésére; emlékezteti a Bizottságot az EUMSZ 116. cikkére az adózási ügyek összefüggésében, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy használja ezt a rendelkezést annak érdekében, hogy elkerülje az egységes piacon fennálló versenyfeltételek torzulását;

81. kéri annak biztosítását, hogy mindenki méltányosan járuljon hozzá a Covid19 utáni fellendüléshez és a versenyképes és fenntartható gazdaságra való átálláshoz, figyelembe véve ugyanakkor a tagállamok eltérő kapacitásait; úgy véli, hogy amint azt az EKB elnöke, Christine Lagarde 2020. július 7-én kiemelte, a kiszolgáltatott helyzetben lévők gyakran a leginkább érintettek a Covid19-világjárványban, miközben az eszközárak eddig a válság során emelkedtek; ösztönzi a tagállamokat és a Bizottságot, hogy keressenek olyan új forrásokat a gazdasági fellendülés finanszírozására, amelyek ezt figyelembe veszik;

82. hangsúlyozza, hogy a zöld megállapodás fokozott finanszírozása mind a költségvetési fegyelem, mind az ellenőrzés jelentős mértékét kívánja meg a csalásnak és a finanszírozás elterelésének a megelőzése érdekében; megjegyzi, hogy az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) önmagában nem rendelkezik elég kapacitással a pénzügyi csalások megelőzésére; felszólítja ezért az összes tagállamot, hogy csatlakozzon az Európai Ügyészséghez;

83. úgy véli, hogy az e jelentésben szereplő javaslatok kombinációja előteremtheti az éghajlatért és a munkahelyekért folytatott küzdelem megnyeréséhez szükséges évi 660 milliárd eurót;

o

o o

84. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.